

УДК: 616.89-008.441.13:004.738.5-053.6

DOI: <https://doi.org/10.36927/2079-0325-V34-is1-2026-13>

Ю.І. Мисула, О.П. Венгер, О.О. Люта, Т.П. Гусєва, М.Є. Коваль

ПСИХОСЕСУАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ТА СЕСУАЛЬНА ПОВЕДІНКА МОЛОДІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ІНТИМНОСТІ: КЛІНІКО-ПСИХОЛОГІЧНІ, ПСИХІАТРИЧНІ ТА СЕСОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ (огляд літератури)

Y.I. Mysula, O.P. Venger, O.O. Liuta, T.P. Husieva, M.Ye. Koval

PSYCHOSEXUAL DEVELOPMENT AND SEXUAL BEHAVIOR OF YOUNG PEOPLE IN THE CONTEXT OF DIGITAL INTIMACY: CLINICAL PSYCHOLOGICAL, PSYCHIATRIC, AND SEXOLOGICAL ASPECTS (literature review)

Ключові слова: цифрова інтимність, сесуальність підлітків і молоді, секстинг, онлайн-порнографія, цифрове сесуальне насильство, психічне здоров'я, психоедукація

Keywords: digital intimacy; adolescent and youth sexuality; sexting; online pornography; digital sexual violence; mental health; psychoeducation

Цифрові технології суттєво трансформували процеси формування інтимних стосунків і сесуальної поведінки молоді. Соціальні мережі, месенджери, онлайн-платформи для знайомств і доступність порнографічного контенту стали важливими чинниками сесуальної соціалізації підлітків і молоді. Значна частина неповнолітніх має досвід раннього контакту з онлайн-порнографією, а секстинг набув поширення як форма цифрової інтимної комунікації, що супроводжується як суб'єктивно позитивним досвідом, так і підвищеними ризиками.

Цифрове середовище формує нові моделі інтимності, поєднуючи ресурсні можливості — розширення соціальних контактів, зменшення ізоляції, підтримку вразливих груп — із суттєвими загрозами, серед яких цифрове сесуальне насильство, шантаж, порушення приватності, викривлення уявлень про сесуальну норму та ризикована сесуальна поведінка.

Мета. Проаналізувати особливості формування сесуальної поведінки підлітків і молоді в умовах цифрової інтимності та узагальнити сучасні наукові дані щодо її психосоціальних наслідків.

Проведено нарративний огляд наукових публікацій за 2015–2025 рр., індексованих у базах MEDLINE/PubMed, Scopus, PsycINFO, Google Scholar, а також аналітичних звітів міжнародних організацій.

Цифровий вимір сесуальності потребує системного врахування у клінічній та консультативній практиці з акцентом на психоедукацію та формування безпечної й усвідомленої цифрової сесуальної поведінки.

Digital technologies have significantly transformed the formation of intimate relationships and sexual behavior among adolescents and young adults. Social media, messaging applications, online dating platforms, and easy access to pornographic content have become key factors of sexual socialization. A substantial proportion of minors are exposed to online pornography at an early age, while sexting has become a common form of digital intimate communication, combining perceived benefits with increased psychosocial risks.

The digital environment shapes new models of intimacy by integrating potential resources — expanded social interaction, reduced loneliness, and support for vulnerable groups — with serious threats, including digital sexual violence, coercion, privacy violations, distorted perceptions of sexual norms, and risky sexual behavior.

Objective. To analyze the features of sexual behavior formation among adolescents and young people in the context of digital intimacy and to summarize current scientific evidence on its psychosocial consequences.

A narrative review of scientific publications from 2015—2025 indexed in MEDLINE/PubMed, Scopus, PsycINFO, and Google Scholar, as well as analytical reports of international research organizations, was conducted.

The digital dimension of sexuality requires systematic consideration in clinical and counseling practice, with emphasis on sensitive assessment and psychoeducational interventions aimed at promoting safe, ethical, and informed digital sexual behavior.

Протягом останніх десятиліть цифрові технології набули масового використання в повсякденному житті підлітків та молодих людей, трансформувались із допоміжного засобу комунікації на один із ключових чинників соціального функціонування [1; 2]. Більшість молоді щоденно користується

смартфонами та соціальними мережами, а для значної частини онлайн-простір є постійним середовищем перебування. Соціальні платформи й месенджери дедалі частіше виконують функції основного способу для соціалізації, формування самооцінки та отримання інформації, зокрема міжособистісних і сесуальних відносин [3—5].

© Мисула Ю.І., Венгер О.П., Люта О.О., Гусєва Т.П., Коваль М.Є., 2026

Сексуальність молоді формується в умовах високої доступності сексуалізованого цифрового контенту [6; 7]. Соціальні мережі впливають на уявлення про тілесність, привабливість і сексуальні норми. Порнографічні матеріали для частини молодих людей стають неформальним джерелом інформації про сексуальні практики, що може впливати на формування уявлень про сексуальні норми та очікування щодо інтимних стосунків [8—10]. Водночас секстинг асоціюється з низкою ризиків, зокрема психологічним тиском і примусом, сексторшенгом (шантажем із вимаганням нових матеріалів, грошей або сексуальних дій), а також несанкціонованим розповсюдженням інтимних зображень, що може призводити до булінгу, соціальної ізоляції та виражених емоційних порушень та підвищує ймовірність ризикованої сексуальної поведінки [11].

Для української молоді вплив цифрового середовища посилюється додатковими соціальними та психотравматичними чинниками, зумовленими воєнними діями, вимушеним переміщенням, тривалою розлукою з партнерами, порушенням усталених соціальних зв'язків, а також підвищенням рівнів стресу, тривожності та емоційної вразливості [6; 12]. За таких умов цифрові форми інтимної взаємодії можуть виконувати як компенсаторну функцію — сприяти підтриманню емоційного зв'язку та зменшенню відчуття самотності, — так і виступати чинником додаткової психологічної вразливості [13].

Попри зростання ролі цифрової інтимності в житті молоді, у чинних клінічних протоколах і освітніх програмах з психіатрії, клінічної психології та сексології цей вимір залишається недостатньо систематизованим [3; 14]. Водночас у практичній діяльності фахівців дедалі частіше фіксуються звернення, пов'язані з наслідками секстингу, проблемним використанням порнографічного контенту, впливом онлайн-дейтингу на самооцінку та міжособистісні стосунки, а також переживанням цифрового сексуального насильства [1; 7; 15].

Мета роботи — проаналізувати основні напрями трансформації сексуальної поведінки молоді в умовах цифрової інтимності та узагальнити сучасні наукові дані щодо її психосоціальних наслідків та запобігання негативних наслідків для підлітків та молоді.

Дослідження виконано у форматі нарративного огляду наукової літератури. Проаналізовано публікації, індексовані в міжнародних наукометричних базах MEDLINE/PubMed, Scopus, PsycINFO, Google Scholar, а також аналітичні звіти та результати масштабних емпіричних досліджень міжнародних дослідницьких організацій (Pew Research Center, ACT for Youth), матеріали національних опитувань підлітків і молоді.

Для аналізу були відібрані наукові публікації, що відповідали таким критеріям:

- дослідження, опубліковані протягом останніх десяти років (2015—2025 рр.), що давало змогу відобразити сучасний стан проблеми;

- досліджувана популяція охоплювала підлітків різного віку: молодший підлітковий вік (11—12 ро-

- ків), середній підлітковий вік (12—15 років), старший підлітковий вік (15—18 років), а також молодих людей до 30 років;

- онлайн-сексуальної поведінки, включно з секстингом, споживанням порнографії, використанням соціальних мереж і додатків для знайомств, цифровим сексуальним насильством, а також психосоціальними та клінічними наслідками цих явищ.

Використано метод інформаційного пошуку, аналітико-порівняльний метод та елементи описової статистики з узагальненням показників поширеності явищ, вікових і статевих відмінностей, а також встановлених асоціацій між цифровою сексуальною поведінкою та показниками психосоціального благополуччя.

Аналіз літератури свідчить, що сучасні підлітки та молодь значною мірою формують уявлення про міжособистісні стосунки та сексуальність у межах цифрового середовища [2; 4; 6]. Соціальні мережі виконують низку взаємопов'язаних функцій: нормативну — через трансляцію зразків зовнішності, сексуальної привабливості та «успішних» стосунків; інформаційну — як джерело знань про контрацепцію, згоду, гендерні ролі та сексуальну різноманітність; інтерактивну — за допомогою приватної онлайн-комунікації, включно з обміном фото- та відео-контентом інтимного характеру [6; 16; 17].

Регулярне споживання сексуалізованого контенту в соціальних мережах асоціюється з раннім початком статевого життя, більшою кількістю сексуальних партнерів, а також із підвищеною незадоволеністю власним тілом та збільшенням соціальних порівнянь із медійними «ідеалами» [6; 8; 18]. Для клінічної практики важливо зважати, що уявлення молодих людей про «норму» сексуальної поведінки та тілесності нерідко формуються під впливом алгоритмів цифрових платформ, а не особистого досвіду.

Секстинг — надсилання або отримання сексуально відвертих текстових повідомлень, зображень чи відео — є поширеним явищем у підлітковому та молодіжному середовищі. За даними метааналізів, близько 15 % неповнолітніх мають досвід надсилання сексуалізованого контенту, приблизно 27 % — його отримання, а близько 12 % повідомляють про пересилання інтимних матеріалів без згоди особи, зображеної на них [1; 9; 10].

Поширеність секстингу зростає з віком і є вищою серед молодих людей, де його найчастіше використовують в контексті романтичних стосунків, і може мати форму взаємної еротичної взаємодії [9; 10]. Водночас секстинг асоціюється з низкою ризиків, зокрема психологічним тиском і примусом, сексторшенгом (шантажем із вимаганням нових матеріалів, грошей або сексуальних дій), а також несанкціонованим розповсюдженням інтимних зображень, що може призводити до булінгу, соціальної ізоляції та виражених емоційних порушень [7; 11].

У клінічній роботі доцільним є делікатне, але пряме з'ясування досвіду секстингу під час збору

анамнезу, оскільки почуття сорому часто перешкоджає самостійному повідомленню про такі ситуації.

За даними більшості досліджень, переважна частина підлітків має досвід перегляду онлайн-порнографії до завершення шкільного віку [3; 12]. Повідомляється, що понад 70 % підлітків контактували з порнографічним контентом до 17 років, а більше половини — до 13 років, причому значна частина таких контактів відбувається випадково [3; 13].

Контент порнографічних матеріалів часто містить сцени без чіткого обговорення згоди, з елементами насильства або приниження [3; 14], що може сприяти формуванню викривлених уявлень про сексуальні норми, недооцінці ролі контрацепції та нереалістичних очікувань щодо сексуальної взаємодії. Інтенсивне споживання порнографії в підлітковому віці асоціюється з раннім початком статевого життя, менш послідовним використанням засобів захисту, більшою кількістю партнерів, а також незадоволеністю тілом і сексуальним досвідом [3; 14]. Для частини молодих чоловіків описано зв'язок між частим переглядом порнографії та сексуальними дисфункціями у реальних стосунках, а також формуванням поведінкових патернів, подібних до залежності [5].

За результатами соціологічних опитувань, близько третини дорослого населення в окремих країнах користувалися сайтами або додатками для знайомств, причому найвищі показники зафіксовані серед осіб віком 18—29 років [4; 15]. Значна частка молоді знайомиться з поточним партнером саме через онлайн-платформи.

Онлайн-дейтинг розширює можливості вибору партнера та полегшує соціальні контакти для враз-

ливих груп населення, однак водночас сприяє формуванню фрагментованого сприйняття міжособистісних стосунків, орієнтації на швидке оцінювання та більшу кількість паралельних контактів [4; 15]. Тривале й інтенсивне використання додатків для знайомств асоціюється з підвищеним рівнем тривоги, емоційним виснаженням і зниженням самооцінки, особливо в осіб із наявними труднощами самосприйняття [15].

Окрему групу проблем становить цифрове сексуальне насильство, що включає онлайн-домагання, вимагання інтимних фото та відео, несанкціоноване розповсюдження зображень і погрози їх оприлюднення. За даними досліджень, понад 10 % дівчат повідомляють про досвід розповсюдження інтимних фото без згоди, а більше чверті — про сексуалізовані онлайн-домагання до досягнення повноліття [7].

Цифрове сексуальне насильство є ризиком для розвитку тривожних і депресивних розладів. Психологічна картина цієї категорії характеризується соромом, самозвинуваченням, соціальним униканням та, в окремих випадках, аутоагресивною поведінкою. У клінічній практиці важливим є не лише фіксація факту насильства, але й цілеспрямована робота з його психологічними наслідками.

Узагальнення основних ресурсних можливостей і потенційних ризиків цифрової інтимності для сексуального та психічного здоров'я молоді (таблиця) показує, що регулярне споживання сексуалізованого контенту асоціюється з раннім початком статевого життя, великою кількістю партнерів, зниженням задоволеності власним тілом і посиленням соціальних порівнянь [6; 8].

Ризики та ресурси цифрової інтимності для сексуального та психічного здоров'я молоді

Вимір впливу	Потенційні ресурси	Потенційні ризики
Соціалізація та комунікація	Розширення соціальних контактів; можливість підтримання стосунків на відстані; зниження відчуття самотності	Поверховість контактів; труднощі формування глибокої емоційної близькості; соціальна ізоляція після негативного онлайн-досвіду
Формування сексуальних уявлень і норм	Доступ до інформації про сексуальне здоров'я, згоду, різноманітність ідентичностей; можливість пошуку підтримуючих спільнот	Викривлення уявлень про «норму» сексуальної поведінки та тілесності; вплив нереалістичних стандартів зовнішності
Секстинг та онлайн-інтимність	Підтримка інтимності в романтичних стосунках; розвиток навичок комунікації про бажання та межі	Тиск і примус; несанкціоноване розповсюдження інтимних матеріалів; сексторшен, булінг
Споживання порнографічного контенту	Задоволення цікавості; джерело інформації за відсутності формальної сексуальної освіти	Рання експозиція; формування нереалістичних очікувань; толерантність до насильницьких сценаріїв; ризик проблемного використання
Онлайн-дейтинг	Розширення вибору партнера; зниження бар'єрів для соціально вразливих груп	Емоційне виснаження; зниження самооцінки; «об'єктивація» партнерів; підвищений ризик маніпуляцій
Безпека та межі	Можливість навчання навичок згоди, асертивності та самозахисту	Цифрове сексуальне насильство; онлайн-домагання; порушення приватності
Психічне здоров'я	Отримання підтримки; емоційна регуляція; доступ до онлайн-допомоги	Підвищення рівня тривоги, депресивних симптомів, сорому; аутоагресивні тенденції

Примітка. У таблиці узагальнено основні психосоціальні ризики та ресурсні аспекти цифрової інтимності, виявлені за результатами огляду сучасних емпіричних досліджень. Наведені характеристики не є взаємовиключними та можуть поєднуватися у конкретних клінічних і соціальних ситуаціях залежно від віку, статі, індивідуальних особливостей, соціального контексту та інтенсивності використання цифрових технологій

Секстинг, особливо в підлітковому віці, пов'язаний із ризиком психологічного тиску, сексторшенгу та кібербулінгу, що може зумовлювати розвиток тривожних і депресивних симптомів [7; 16].

Інтенсивне споживання порнографії асоціюється з формуванням нереалістичних очікувань, толерантністю до насильницьких сценаріїв та проблемами сексуального функціонування [3; 14].

У процесі клінічної консультації доцільно приділяти достатню увагу цифровим аспектам сексуального життя. Збір анамнезу рекомендовано здійснювати в делікатній формі з уточненням досвіду секстингу (добровільність участі, наявність тиску або епізодів розповсюдження матеріалів без дозволу), перегляду порнографічного контенту (вік першого контакту, частота, контекст і суб'єктивне ставлення), використання онлайн-платформ для знайомств, а також досвіду цифрових сексуальних домагань чи насильства.

Молоді люди рідко повідомляють про цифровий сексуальний досвід у разі очікування осуду або критики. У такому випадку принципово важливою є позиція нейтральності та прийняття, коли завдання спеціаліста полягає не в оцінюванні поведінки, а в допомозі усвідомити власний досвід, зменшити ризики та узгодити поведінкові стратегії з особистими цінностями й межами.

Одним із ключових напрямів роботи є психоедукація щодо розуміння особистісних меж та погодження у цифровому середовищі. Згода стосується не лише створення інтимного контенту, а й його зберігання, використання та розповсюдження. Важливо пам'ятати, що кожна людина може змінити своє рішення в будь-який момент, і це не впливає на її право на повагу, конфіденційність та безпеку.

У клінічній практиці доцільним є обговорення того, що порнографія та більшість сексуалізованого вмісту в соціальних мережах мають постановочний характер і не відображають реалій повсякденного сексуального життя. Терапія має включати формування реалістичних очікувань щодо тілесності, сексуальних реакцій, тривалості та якості інтимних стосунків.

У випадках пережитого цифрового насильства ключовим є чітке дотримання принципу, за яким відповідальність за насильницькі дії завжди покладається на кривдника. Терапевтична робота має бути спрямована на зниження рівня самозвинувачення та сорому, відновлення відчуття безпеки, контролю над власними межами, а також поступове відновлення довіри до міжособистісних взаємин.

В процесі роботи фахівці можуть включати у терапію перевірені цифрові ресурси: освітні платформи про сексуальне здоров'я, додатки для самодопомоги та онлайн-спільноти підтримки, підібрані відповідно до віку, культури та потреб.

Проведений аналітико-порівняльний аналіз наукових публікацій за 2015—2025 рр. свідчить про стійку тенденцію до зростання ролі цифрового середовища у формуванні психосексуального роз-

витку підлітків і молоді. Узагальнені дані різних дослідницьких груп демонструють високу узгодженість щодо раннього залучення молоді до цифрових форм інтимної взаємодії, зокрема секстингу, споживання онлайн-порнографії та використання платформ для знайомств.

Водночас аналіз літератури виявляє суттєву гетерогенність оцінок впливу цифрової інтимності на психічне здоров'я. Частина авторів наголошує на її потенційній ресурсності — розширенні можливостей соціального контакту, підтримці осіб з обмеженим офлайн-спілкуванням, формуванні почуття належності. Інші дослідження акцентують на підвищених ризиках психоемоційної дезадаптації, зокрема розвитку тривожних і депресивних симптомів, емоційної нестабільності, порушень образу тіла та міжособистісної довіри.

Порівняльний аналіз робіт, присвячених секстингу, свідчить, що його психопатологічне значення великою мірою залежить від віку, контексту та рівня добровільності. У підлітковому віці секстинг частіше асоціюється з психологічним тиском, кібербулінгом і цифровим сексуальним насильством, тоді як у молодих дорослих він частіше розглядається як форма взаємної інтимної комунікації. Водночас навіть у цій віковій групі несанкціоноване розповсюдження інтимного контенту пов'язане з підвищеним ризиком афективних розладів і посттравматичних реакцій.

Узагальнення досліджень щодо впливу онлайн-порнографії вказує на її асоціацію з формуванням нереалістичних сексуальних сценаріїв, толерантності до примусових моделей поведінки та спотворення уявлень про сексуальну норму. У психіатричному контексті це розглядається як потенційний фактор ризику розвитку сексуальних дисфункцій, компульсивної сексуальної поведінки та емоційного відчуження в реальних стосунках.

Зіставлення міжнародних даних також виявило, що бракує клінічно орієнтованих досліджень, які поєднують оцінку цифрової сексуальної поведінки з психіатричними діагностичними критеріями. Це ускладнює інтеграцію отриманих знань у рутинну діагностичну та консультативну практику та актуалізує потребу в міждисциплінарному підході за участю психіатрів, клінічних психологів і сексологів.

Отже, огляд наукових публікацій підтверджує потребу системного аналізу цифрового виміру сексуальності як важливого чинника психічного здоров'я та обґрунтовує доцільність його врахування в клінічній, консультативній і профілактичній роботі.

Отримані результати дали змогу зробити такі висновки.

Цифрове середовище є вагомим чинником формування сексуальності, міжособистісних стосунків і психічного благополуччя підлітків та молоді, впливаючи на уявлення про тілесність, сексуальні норми та інтимну поведінку.

Цифрова інтимність поєднує ресурсні можливості (соціальна підтримка, доступ до інформації,

підтримання близькості) із підвищеними ризиками, зокрема формуванням нереалістичних очікувань, ризикованої сексуальної поведінки та цифрового сексуального насильства.

Найпоширенішими формами цифрової сексуальної поведінки є секстинг, споживання порнографічного контенту та онлайн-дейтинг, які асоціюються з показниками самооцінки, психоемоційного стану та якості міжособистісних стосунків.

В умовах воєнного стресу вплив цифрового середовища на українську молодь посилюється, що зумовлює одночасно компенсаторні та вразливі ефекти для психічного здоров'я.

У клінічній практиці доцільним є системне врахування цифрового виміру сексуальності, рутинний збір відповідного анамнезу та впровадження психоедукаційних інтервенцій, спрямованих на формування безпечної, етичної й усвідомленої цифрової сексуальної поведінки.

Перспективи подальших досліджень полягають у проведенні наукових досліджень серед українських підлітків і молоді з урахуванням соціально-демографічних чинників, впливу воєнних дій, вимушеної міграції та тривалого психоемоційного стресу; розробленні та оціненні ефективності профілактичних, освітніх і клінічних програм, спрямованих на зменшення ризиків цифрового сексуального насильства та формування навичок безпечної цифрової інтимної взаємодії; інтеграції цифрового виміру сексуальності у національні клінічні протоколи, навчальні програми з психіатрії, клінічної психології та сексології, а також у міждисциплінарні підходи щодо охорони громадського здоров'я.

Список літератури / References

1. Madigan S, Ly A, Rash CL, Van Ouytsel J, Temple JR. Prevalence of multiple forms of sexting behavior among youth: a systematic review and meta-analysis. *JAMA Pediatrics*. 2018;172(4):327–335. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2017.5314>
2. Sebsbie S, Tsegaye A. Adolescents' exposure to explicit sexual content on digital media: a quantitative, cross-sectional study. *International Journal of Adolescence and Youth*. 2025;30. <https://doi.org/10.1080/02673843.2025.2527305>
3. Alvarez-Segura M, Fernández I, El Kasmy Y, et al. Impact of pornography consumption on children and adolescents: a trauma-informed approach. *Frontiers in Child and Adolescent Psychiatry*. 2025;4:1567649. Published 2025 Sep 29. doi:10.3389/frcha.2025.1567649
4. Timmermans E., De Caluwé E. Development and validation of the Tinder Motives Scale (TMS). *Computers in Human Behavior*. 2017;70:341–350. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.01.028>
5. Ambrosini F, Özal Z, Mancini G, Biolcati R. Unpacking sexual behaviors in the digital era: a person-centered approach to online and offline activities. *Computers in Human Behavior Reports*. 2025;20:100798. <https://doi.org/10.1016/j.chbr.2025.100798>
6. Vannucci A, Simpson EG, Gagnon S, Ohannessian CM. Social media use and risky behaviors in adolescents: A meta-

analysis. *J Adolesc*. 2020 Feb;79:258-274. doi: 10.1016/j.adolescence.2020.01.014

7. Alonso-Fernández M, Martínez-Bacaicoa J, Romero-Suárez M, et al. Prevalence and Predictors of Digital Sexual Harassment Perpetration Among Youth: The Role of Demographics, Sexism, Moral Disengagement, and Online Ethical Values. *Behav. Sci*. 2025;15:1642. <https://doi.org/10.3390/bs15121642>

8. Foody M, Kuldass S, Sargioti A, et al. Sexting behaviour among adolescents: do friendship quality and social competence matter? *Computers in Human Behavior*. 2023;142:107651. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2023.107651>

9. Mori C, Temple J. R, Browne D, Madigan S. Association of sexting with sexual behaviors and mental health among adolescents: a systematic review and meta-analysis. *JAMA Pediatrics*. 2019;173(8):770–779. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2019.1658>

10. Van Luot N, Thanh Mai GT, Beazley H, et al. The prevalence and factors associated with sexting among adolescents: a gender-specific analysis. *International Journal of Psychology*. 2025. <https://doi.org/10.1080/00207411.2024.2377843>

11. Мисула Ю.І. Комплексна оцінка якості життя при первинному епізоді біполярного афективного розладу. *Психіатрія, неврологія та медична психологія*. 2021. Т. 8(2). С. 45—52. Mysula Y.I. [Comprehensive assessment of quality of life in the initial episode of bipolar affective disorder]. *Psykhiiatriia, nevrolohiia ta medychna psykhohohiia [Psychiatry, neurology and medical psychology]*. 2021;8(2):45-52. <https://doi.org/10.36927/20790325-V28-is1-2020-13>. (In Ukrainian).

12. Morelli M, Bianchi D, Baiocco R. Sexting behaviors and fear of missing out among young people: Risk and protective factors. *Behavioral Sciences*. 2025;15(4):454. <https://doi.org/10.3390/bs15040454>

13. Nesi J, Telzer EH, Prinstein MJ. Adolescent development in the digital media context. *Psychological Inquiry*. 2020;31(3):229–234. 10.1080/1047840X.2020.1820219

14. Dolev-Cohen M, Shaul H. Adolescents' engagement in sexting as a normative behavior: Profiles of consensual and coerced sexting. *Computers in Human Behavior*. 2025;160:108777. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2025.108777>

15. Davidson J, Aiken M, Gekoski A, et al. Understanding adolescent criminal and risky online sexual behaviors in the context of mental health and well-being: Findings from a multi-national European cybercrime study. *Victims & Offenders*. 2025;20(7):1331–1356. <https://doi.org/10.1080/15564886.2024.2408675>

16. Frøyland LR, Bakken A, von Soest T. Sexting and mental health in adolescence: A longitudinal study. *Journal of Adolescent Health*. 2024;75(4):584–592. <https://doi.org/10.1016/j.jadohealth.2024.04.018>

17. Dodaj A, Prijatelj K, Sesar K, Mandić S. Adolescent sexting: a scoping review of longitudinal research. *Kriminologija & socijalna integracija*. 2024;32(2):175–194. <https://doi.org/10.31299/ksi.32.2.3>

18. Rosa C, Bragard E, Fisher C. Sexting motivations and health outcomes in adolescent sexual minority males. *Computers in Human Behavior*. 2025;173:108787. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2025.108787>

Надійшла до редакції 30.01.2026

Прийнято до друку 16.02.2026

Відомості про авторів:

МИСУЛА Юрій Ігорович, доктор медичних наук, професор кафедри*; <https://orcid.org/0000-0001-7443-5304>; e-mail: mysulayu@tdmu.edu.ua

ВЕНГЕР Олена Петрівна, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри*; <https://orcid.org/0000-0002-6847-7206>; e-mail: venger_ol@tdmu.edu.ua

ЛЮТА Ольга Олександрівна, кандидат медичних наук, доцент кафедри*; <https://orcid.org/0000-0003-3170-840X>; e-mail: luta_olya@yahoo.co.uk

ГУСЕВА Тетяна Павлівна, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри*; <https://orcid.org/0000-0002-1168-719X>; e-mail: gysevatp@tdmu.edu.ua

КОВАЛЬ Маріанна Євгенівна, доктор філософії, асистент кафедри*; <https://orcid.org/0000-0002-5191-9530>; e-mail: kovalme@tdmu.edu.ua

* — кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, м. Тернопіль, Україна

Information about the authors:

MYSULA Yuriy, Doctor of Medical Sciences, Professor of the Department**; <https://orcid.org/0000000174435304>; e-mail: mysulayu@tdmu.edu.ua

VENGER Olena, Doctor of Medical Sciences, Professor, Head of the Department**; <https://orcid.org/0000-0002-6847-7206>; e-mail: venger_ol@tdmu.edu.ua

LIUTA Olha, MD, PhD, Lecturer of the Department**; <https://orcid.org/0000-0003-3170-840X>; e-mail: luta_olya@yahoo.co.uk

HUSIEVA Tetiana, PhD in Psychological Sciences, Associate Professor, Lecturer of the Department**; <https://orcid.org/0000-0002-1168-719X>; e-mail: gysevatp@tdmu.edu.ua

KOVAL Marianna, PhD, Assistant of the Department**; <https://orcid.org/0000-0002-5191-9530>; e-mail: kovalme@tdmu.edu.ua

** — Department of Psychiatry, Narcology and Medical Psychology of the I.Ya. Horbachevsky Ternopil National Medical University, Ternopil, Ukraine